

L'illa dels llibres

Actualitat literària

NÚMERO 21

09 NOU ÈXIT DE A LA SETMANA DEL LLIBRE EN CATALÀ

EL DIVÁN AMB ANNA MANSO **17**

**REGINA RODRÍGUEZ SIRVENT,
13è PREMI L'ILLA DELS LLIBRES**

OCTUBRE 2023

ANNA MANSO, REGINA RODRÍGUEZ SIRVENT, DANI ARBÓS,
MARTI GIRONELL, MOHAMED MBOUGAR SARR, MICHELA MURGIA,
MIREIA VARGAS-URPÍ .....

CONTINGUTS

NOTA DE L'EDITOR

El nou lliurament de la revista de L'Illa dels Llibres portem un especial del 13è PREMI L'ILLA DELS LLIBRES.

La novel·la "Les calces al sol" de Regina Rodríguez Sirvent ha estat la guanyadora d'enguany, després de les votacions dels lectors de L'Illa dels Llibres.

L'acte de lliurament celebrat el 10 de setembre en el marc de La Setmana del llibre en Català va ser tot un èxit i l'escriptora va oferir un discurs molt emotiu.

L'escriptor i periodista Martí Gironell analitza la novel·la "Purs homes" (Més Llibres) de Mohamed Mbougar Sarr.

Recordem l'obra "L'acabadora", la gran novel·la de Michela Murgia.

Donem visibilitat a la feina dels traductors amb Mireia Vargas-Urpí, guanyadora de la darrera edició del premi Pen Català de Traducció.

Entrevistem a Daniel Arbós, autor de la novel·la "Les males decisions" i a l'espai El Divan de L'Illa dels Llibres convidem a l'escriptora Anna Manso.

JORDI MILIAN

Director de L'Illa dels Llibres

09 ÈXIT DE LA SETMANA DEL
LLIBRE EN CATALÀ

11 L'OPINIÓ DE MARTÍ GIRONELL

---

12 L'ACABADORA, LA GRAN NOVEL·LA
DE MICHELA MURGIA

---

16 MIREIA VARGAS-URPÍ GUANYA
EL PREMI PEN CATALÀ DE TRADUCCIÓ

**DANIEL ARBÓS I LES
MALES DECISIONS**

**EL DIVAN AMB
ANNA MANSO**

✉ INFO@ILLADELSSLIBRES.COM

🌐 WWW.ILLADELSSLIBRES.COM

DIRECCIÓ JORDI MILIAN

LES CALCES AL SOL DE REGINA RODRÍGUEZ SIRVENT GUANYA EL 13È PREMI L'ILLA DELS LLIBRES

ELS LECTORS DE L'ILLA DELS LLIBRES PREMIEN AMB ELS SEUS VOTS L'ÒPERA PRIMA DE L'ESCRITORA CATALANA

13È PREMI L'ILLA DELS LLIBRES

www.illadelsllibres.com

**OBRA
GUANYADORA
2023**

LES CALCES AL SOL de Regina Rodríguez Sirvent - La Campana

L'illa Llibres

La novel·la "Les calces al sol" (La Campana) de Regina Rodríguez Sirvent Sebastià ha guanyat el 13è Premi L'illa dels Llibres, que s'atorga per votació popular amb la idea d'escollir el llibre l'any.

L'illa dels Llibres ha seleccionat 15 títols publicats entre el mes d'agost de 2022 i juliol de 2023 i que han estat escrites o traduïdes al català. Els lectors de L'illa dels Llibres ha decidit amb el seu vot, en aquesta edició s'han rebut més de 4.000 vots, la novel·la guanyadora.

La novel·la ha estat una de les revelacions de la temporada literària on Regina Rodríguez ofereix una divertida novel·la plena d'humor protagonitzada per la Rita Racons una estudiant de psicologia

que se'n va a Atalanta (Estats Units) a fer d'au-pair. El dia a dia amb la família Bookland, que esperen que la nova au-pair estigui a l'altura del que exigeixen les ments privilegiades dels nens de la casa. Els seus problemes amb l'idioma i tot un seguit d'aventures i successos divertits formen part de l'argument d'una novel·la que destaca per uns grans diàlegs amb un estil molt cinematogràfic.

Es tracta de la primera novel·la de Regina Rodríguez Sirvent que compta amb certs punts autobiogràfics tal i com assegura a l'inici de la novel·la "la semblança entre els personatges ficticis i reals no és pura coincidència". L'escriptora també va marxar fa quinze anys a fer d'au-pair als

Estats Units i com la protagonista va estudiar psicologia.

"Les calces al sol" de Regina Rodríguez Sirvent (La Campana), ha estat la novel·la més votada d'aquesta edició, amb 552 vots, seguida de Aterratge d'Eva Piquer (Club Editor) amb 412 vots, Un cor de neu d'Anna Manso (La Magrana) amb 389 vots, El retrat de matrimoni de Maggie O'Farrell (L'Altra Editorial) amb 277 vots i La dona més pintada de Màrius Serra (Proa) amb 270 vots.

Eduard Màrquez, Coia Valls, Albert Sánchez Piñol, Care Santos, Alejandro Palomas, Maria Carme Roca, Rafel Nadal, Eva Baltasar, Marta Orriols, Mar Bosch, Jordi Cussà i Sebastià Alzamora han estat els guardonats en les anteriors edicions.

LES CALCES AL SOL, EL FENOMEN I EL CANT A LA VIDA DE REGINA RODRÍGUEZ SIRVENT

Amb “Les calces al sol” ha aconseguit convertir-se, amb la seva òpera prima, un dels fenòmens literaris en català de la temporada, gràcies al boca-orella i amb un text directe i ple d’humor.

La Campana publicava, ara fa un any la novel·la que algunes editorials havien rebutjat per ser massa agosarada. La novel·la és arriscada, directa i atrevida i amb aquests elements, combinats amb uns potents diàlegs, han fet de “Les calces al sol” (La Campana, setembre 2022), ser una de les revelacions literàries.

UNA IMATGE AMB LA ROBA ESTESA

El títol de les calces al sol, evoca a la roba estesa, una imatge que sempre ha captivat i inspirat a l’autora. Aquesta imatge de les calces esteses marquen l’inici de la novel·la i també, la decisió de la protagonista de marxar als Estats Units. Una conversa, amb la seva àvia Natàlia, una dona d’origen andalús i amb una mirada molt lúcida sobre la vida, obre els ulls a la Rita Racons.

“Aprovecha la suerte que te ha tocado! Tienes que agarrar tu vida!!Devorarla! Y eso no lo vas a conseguir aquí sentada en el terrat, mirando cómo se secan las bragas al sol”.

UNA AU-PAIR ALS ESTATS UNITS, SENSE GAIRES CONEIXEMENTS D’ANGLÈS

La Rita Racons, la protagonista de la novel·la se’n va als Estats Units a fer d’au-pair sense saber-ho del tot. No ha aprovat l’assignatura d’anglès, imprescindible per obtenir el títol de psicòloga. Creu que el seu viatge als Estats Units li servirà per a aprendre anglès, però ja en terres nord-americanes, descobrirà que la seva feina, serà la de cuidar durant un any a tres nens superdotats de la ciutat d’Atlanta.

Rita, conviurà amb els Bookland, una família d’intel·lectuals que esperen que la nova au-pair estigui a l’altura del que exigeixen les ments privilegiades dels nens de la casa. El desconeixement de l’idioma i les situacions que viu la Rita a Atlanta formen part de les aventures de la protagonista que destaca per la seva llibertat de moviments a la vida en la recerca per a trobar i fer allò que la fa feliç. Nensentre cin i dotze que llegeixen enciclopèdies o conversen amb total naturalitat sobre temes sobre, economia, ciència o història.

UNA NOVEL·LA CUINADA A FOC LENT

Una au-pair catalana a Atlanta sense saber parlar gaire anglès, una família americana amb tres nens molt intel·ligents, un actor porno, una societat conservadora, una orgia, una església presbiteriana, un concert de Radiohead a Las Vegas o una visita al gran Can Canyó, són alguns dels ingredients de la novel·la que han captivat als lectors.

La fórmula Rodríguez Sirvent, funciona i ho fa amb una òpera prima que ha estat cuinada a foc lent i amb la valentia d’haver deixat reposar el temps suficient per aconseguir el punt exacte de cocció. “Les calces al sol” és un viatge de retrobament i de descobriment de vocacions. Una novel·la divertida, esbojarrada, però que traspuja humanitat en tot moment.

“Buscar a què et vols dedicar a la vida s’ha de prendre amb calma. És com enamorar-te de veritat, i això passa molt poques vegades”. Es tracta d’un diàleg que apareix a la novel·la i que centra un dels temes de “Les calces al sol”, la recerca personal i del nostre lloc en aquest món. La Rita Racons es veu abocada a buscar el seu lloc i a decidir a què es vol dedicar o fer en aquesta vida.

LA NECESSITAT D’ESCRIURE

La Rita escriu e-mails amb les seves aventures per Atlanta, per deixar constància del seu dia a dia. La protagonista assegura que els correus són el seu diari i la seva càpsula d’aïllament preferida. Ho defineix com a terapèutic. La novel·la es situa l’any 2007, just en el moment de l’aparició del primer Iphone i de les xarxes socials com Facebook.

Si important, per Rita Racons és la seva àvia Natalia, també ho serà la Roberta, una professora d’escriptura que li farà veure el seu potencial com a escriptora

Bob Dylan, Janis Joplin, Radiohead, Antònia Font o peces de música clàssica formen part de la llista musical de la novel·la “Les calces al sol” de Regina Rodríguez Sirvent. La novel·la publicada per La Campana ha estat guardonada amb el 13è Premi L’Illa dels Llibres.

Des de clàssics dels setanta com “Me and Bobby Mc Gee” de la cantant Janis Joplin a “Blowin’ in the wind” de Bob Dylan. Per les pàgines de “Les calces al sol” també sonen “New York, New York” de Frank Sinatra o “Born in the Usa” de Bruce Springsteen. La protagonista de la novel·la somia en veure en concert a Las Vegas a Radiohead i per aquest motiu no hi falta “Creep”, un dels èxits de la banda. Els Strokes també fan aparició a la novel·la al costat de la gran Amy Winehouse amb “Back to Black”.

“Si vols escriure de veritat, has de saber que la feina d’escriure és una feina solitària. I Jo a tu no et veig gaire solitària.... En realitat, ser escriptora o no ser-ho no és una decisió teva. L’escriptura t’escull a tu, no tu a ella..... I si t’ha escollit només ho sabràs amb el temps. Però si és així, si la vida t’ha donat aquesta sort, has de saber que viuràs una aventura apassionant”. Una aventura que ara, Regina Rodríguez Sirvent, ha traslladat als seus lectors i lectores que l’han fet confiança des de fa un any i arribant a la tretzena d’edicions i continuant sent una de les novel·les més llegides i demanades.

L’univers de Les calces al sol continua ben viu, un any després de la seva publicació i amb el 13è Premi L’Illa dels Llibres com a reconeixement del seu èxit i la bona acollida entre els lectors i lectores.

LA LLISTA MUSICAL DE LES CALCES AL SOL

La novel·la compta amb moltes referències literàries i cinematogràfiques, però sobretot musicals que aporten una variada banda sonora.

La música clàssica esta representada per peces de Bach i Mozart i a la part més institucional de la novel·la comptem amb els himnes de Catalunya, els Estats Units i del Barça. Com a curiositat, a la banda sonora de la novel·la també podem escoltar “Mi carro” de Manolo Escobar, “Volver” de Carlos Gardel i una curiosa cançó titulada “El conejo de mi novia” de Leo Rubio.

I entre tanta varietat, també sona “Wa Yeah!” d’Antonia Font.

Les calces al sol, una novel·la que és llegeix i també s’escolta.

CARÀCTER SOMIADOR I OPTIMISTA

L’autora adverteix al lector que la semblança entre els personatges ficticis i reals no és pura coincidència. De fet, la protagonista de la novel·la, la Rita Racons compta amb força coincidències amb l’escriptora. Totes dues van fer d’au-pair a Atlanta i comparteixen els estudis de psicologia.

El caràcter optimista i somiador de l’escriptora ha fet que la novel·la hagi arribat a molts lectors. Va creure en el projecte i l’ha defensat incansablement i ara no parará fins que “Les calces al sol” es pugui convertir en un projecte audiovisual. El llenguatge cinematogràfic i les escenes que es narren a la novel·la farien factible una adaptació a sèrie de televisió. Per si de cas, Regina Rodríguez ja ha enviat una capsa amb un parell de capítols traduïts a l’anglès i unes calces a l’actor Matt Damon. Mai se sap que pot succeir en el futur.

Una
playlist
de
novel·la

Regina
Rodríguez Sirvent
Les calces al sol

Disponible a Spotify

L'Illa dels Llibres

Ple absolut en el lliurament del Premi L'Illa dels Llibres a Regina Rodríguez Sirvent

L'acte de lliurament del premi celebrat el 10 de setembre en el marc de la Setmana del Llibre en Català va comptar amb la presència de l'escriptora Regina Rodríguez Sirvent i l'editor Joan Rimbau sota la presentació de Jordi Milian, director de L'Illa dels Llibres i lectura de textos a càrrec de l'actriu i escriptora Coia Valls.

Regina Rodríguez Sirvent va recordar en el discurs d'agraïment que a diferència de la majoria dels escriptors que comencen, no havia guanyat cap jocs florals ni cap concurs literari. El Premi L'Illa dels Llibres és el primer guardó i reconeixement literari que rep.

L'escriptora confessava que "Quan vaig saber que havia guanyat el Premi L'Illa dels Llibres, el primer que vaig pensar era que havia guanyat el meu primer premi literari". Per l'autora de *Les calces al sol* "Publicar aquest llibre era el premi a la nena cada any que aplaudia a l'amiga que guanyava els jocs florals. Vaig trigar molts anys a descobrir que volia ser escriptora." Desconeix la clau de l'èxit, però assegura "el que rebo de la gent que s'ha llegit la novel·la és que es tracta d'una novel·la transgeneracional. És un llibre que entra en una casa i va passant per les tauletes de nit de tothom".

La universalitat dels lectors i el fet, segons va recordar "que mentre jo escrivia la novel·la reia i esperava que això s'extrapolés i finalment ha passat, perquè el riure sempre ajuda. I plorar una mica també, perquè no pots estar més de 400 pàgines a dalt tot, i cal baixar per poder tornar a pujar". L'editor de Penguin, Joan Rimbau ha estat present en el lliurament del premi i ha recordat el primer correu que va rebre de Regina Rodríguez Sirvent, on l'autora demanava la publicació de la novel·la.

L'escriptora i actriu Coia Valls va fer, com és habitual en el lliurament del Premi L'Illa dels Llibres, lectura de fragments de la novel·la.

L'escenari 1 de la Setmana va quedar petit davant de la gran afluència de lectors i lectores que van voler acompanyar a Regina Rodríguez Sirvent.

Finalment, l'escriptora va rebre l'escultura "ànima lectora" de la ceramista i artista Roser Oter, que l'acredita com a guanyadora del premi i el seu nom figura en el palmarès dels guardonats en les anteriors edicions com Eduard Màrquez, Coia Valls, Albert Sánchez Piñol, Care Santos, Alejandro Palomas, Maria Carme Roca, Rafel Nadal, Eva Baltasar, Marta Orriols, Mar Bosch, Jordi Cussà i Sebastià Alzamora.

L'escenari 1 de la Setmana del Llibre en Català va quedar petit en l'acte de lliurament del guardó a l'autora de "Les calces al sol"

REGINA RODRÍGUEZ SIRVENT

G

ràcies a la família de l'Illa dels llibres per aquest premi fantàstic. Gràcies als que m'heu votat, especialment als que m'heu votat des del mòbil i després des de l'ordinador i des del mòbil de la vostra iaia. Gràcies

de tot cor.

Quan vaig saber que havia guanyat aquest premi, el primer que vaig pensar va ser: wow és **el primer premi literari que guanyo a la vida**. De fet, a la contra solapa del llibre, al final e tot, hi diu: l'autora no ha guanyat caps Jocs florals ni cap concurs literari. Em va fer il·lusió posar-ho, **perquè publicar aquest llibre era el premi a la nena que cada any aplaudia a l'amiga que guanyava els jocs florals de l'escola**. Vaig trigar molts anys a descobrir que volia ser escriptora, o que ho havia sigut sempre, però mentre aplaudia podia reconèixer que pujar a un escenari pel mèrit d'haver compartit un tros de qui eres a través de les paraules em semblava d'una bellesa profunda.

Avui fa un any passejava per aquests carrerons fets de llibres amb l'alegria específica de quan tot encara ha de passar i quan tot encara és possible. **Em semblava increïble, fins i tot impossible, que aquella història que havia començat a escriure a la taula d'un bar a només dos minuts d'aquí, fos un llibre en carn i ossos**.

De quan tot encara havia de passar, recordo una llibretera en especial. "Aquest llibre l'he escrit jo!" li vaig dir, amb un deix de sorpresa.

—Ah! Va cridar! ETS TU!

—Com?

—Sí, —m'explicava— Acabo de vendre el primer!

—Com? -No m'ho podia creure.

—Sí! jo l'estava llegint, i com que reia en veu alta, una dona m'ha dit que li era igual el que fos que llegia, però que ella volia riure com jo. Acaba de marxar, a veure si la trobes! Em va dir. Es deia Pili i va ser la primera.

La primera lectora que llegiria aquella història que havia viscut tants anys abans i que durant molt de temps, sense adonar-me'n, s'havia anat ordenant. La vaig escriure durant un temps poc determinat, desordenat, sense pressa ni filtres.

Amb una llibertat de luxe que em donava el fet de pensar que, si ningú la volia publicar, com a mínim jo m'ho hauria passat bé escrivint-la. La Rita, la iaia, els Bookland, el John i la Six van créixer damunt de taules de bar, des de la Barceloneta a Tòquio, passant per Atlanta, París i Puigcerdà. La Pili comprava la història d'una desconeguda, comprava la meua vida, aquelles dues pàgines que havia escrit al mòbil pels carrers del Born, plorant, mentre plovia.

La Pili seria la primera d'aquest any estratosfèric. **Un any que m'ha portat a conèixer les lectores i lectors que han estimat els personatges tan com jo.** Que han pujat a l'avió del Frank Sinatra fins a un prat d'Alabama, que s'han assegut a la taula dels sopars superintel·lectuals dels Bookland, que s'han elevat amb les calces de la iaia assecant-se al terrat d'Alp. Que han plorat i han rigut als trens i als bars i han despertat a les seves parelles que intentaven agafar el son, però que comentar un porc de peluix amb penis extensible era més important que dormir.

“L'ART EM VA SALVAR DE CAURE AL POU. L'ART EN FORMA DE PARAULA”

Text íntegre de l'emotiu discurs que l'autora va oferir en l'acte de lliurament del guardó.

Les lectores i lectors que quan han acabat les pàgines que vaig escriure pels carrers del Born mentre plovia, han tancat aquesta història i l'han abraçada fort. I després d'això han fet el que explica per què jo soc avui aquí, rebent aquest primer premi: recomanar Les calces al sol, cridar-les i estimar-les. Fins i tot he conegut lectores que després de l'última pàgina han decidit deixa-ho tot i marxar d'au-pair. O deixar la feina. O batejar la seva gossa amb el nom de Rita Racons.

Aquest premi és gràcies a totes aquestes lectores i lectors que han agafat de la mà aquella boja il·lusionada que un dia es va asseure a aquell bar a dos minuts d'aquí i va sentir-se lliure damunt del teclat.

I per acabar, voldria explicar-vos una anècdota que comença trista però acaba brillant. D'aquí a 4 dies farà tres mesos que visc entre la Barceloneta i la UCI de la Vall d'Hebron. Fa tres mesos vaig parir el meu fill a les 29 setmanes de gestació, dos mesos i mig abans del que tocava. Espòiler alerta: Està perfecte i com dèiem aquest matí amb els companys de Box "El Bruc ya huele a salida". Però us explico això, perquè durant els primers dies de vida del Bruc no vam saber si evolucionaria bé. I durant aquells dies vaig conèixer la por com mai l'havia conegut, vaig sentir que si queia en aquell pou potser no en podria sortir mai més. Tenir la família i els amics a prop han sigut les mans que ens han mantingut fermes, lluny de caure. Però al final d'aquells dies, quan ja tothom dormia i jo estava a l'habitació de l'hospital amb el meu fill deu plantes per sota meu, les mans que em van ajudar van ser les històries d'altres desconegudes. Les paraules escrites en forma de novel·la, de poesia o de guió de cine, que alguna boja plena d'il·lusió, en algun un bar, va començar a escriure un dia indeterminat. Històries que llegia i que em van fer riure i em van acompanyar.

L'art em va salvar de caure al pou. L'art en forma de paraula. Llarga vida a la literatura i la literatura catalana.

13è PREMI L'ILLA DELS LLIBRES

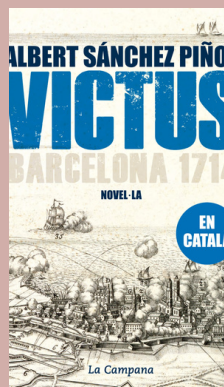
PREMI L'ILLA DELS LLIBRES 2011-2023

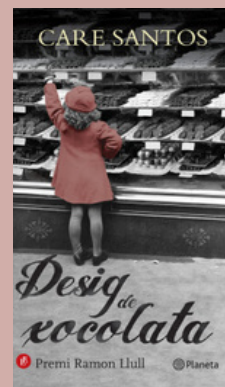
2011

2012

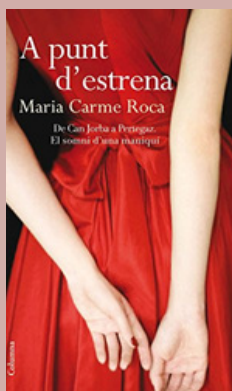
2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

2020

2021

2022

2023

LA SETMANA DEL LLIBRE EN CATALÀ TANCA AMB 60.000 VISITANTS I UN 20% MÉS DE VENDES

LA CITA LITERÀRIA EN CATALÀ SEGUEIX GAUDINT DE BONA SALUT DESPRÉS DE CONFIRMAR-SE LES XIFRES GAIREBÉ FINALS.

L'organització de La Setmana confirma que més de 60.000 persones han visitat La Setmana atretes per l'àmplia oferta de llibres en català i les més de 300 d'activitats programades per a tots els públics, amb presentacions, debats literaris, concerts, tallers, itineraris literaris, recitals de poesia, signatures d'autors, taules rodones i converses, entre altres.

La presidenta de La Setmana, Cristina Domènech, ha declarat "les activitats han tingut molta afluència d públic i això té a veure que hem increment el nombre de visitants assolint la xifra de 60.000 persones que han visitat La Setmana. La programació ha estat molt completa i molt seguida per tothom i amb molta participació". Per primera vegada La Setmana ha reunit segells editorials de tots els territoris de llengua catalana amb la presència de Catalunya, País Valencià,

Andorra i Illes Balears i la Catalunya Nord, amb una caseta pròpia liderada per la Llibreria Catalana de Perpinyà. La Setmana ha comptat amb la presentació de 125 novetats editorials d'adults, joves i infants en diversos formats amb converses i entrevistes a autors (Carlota Gurt, Silvia Soler, Ferran Torrent o Sergi Pàmies). També s'han presentat llibres d'autors que han estat guardonats amb algun premi literari en aquest any 2023 (Marta Marín-Dòmine, Sònia Casas, Mar Bosch, Gemma Ruiz, Gemma Ventura o Andreu Claret).

No han faltat les presentacions de novetats de Roser Vernet, Iñaki Rubio, Maria Climent, Biel Mesquida, Juny Siva, Roser Ametlla, Oriol Molas, Llibert Ferri, Marta Sagarra, Quim Nadal, Ramon Vilaró, Salvador Vergés, Dolors Bramon, David Nel·lo, Judit Juanhuix, Iolanda Batallé, Carme Ripoll, Roger de Gràcia, Andreu Martin, Carlota Benet,

Miquel Esteve, Berta Jardí, Laura Calçada, Daniel Rius o Ester Invernón, entre d'altres.

La Setmana, un any més també ha comptat amb autors i autores internacionals. Una d'elles ha estat l'escriptora sueca **Karin Smirnoff**, escollida per a continuar les novel·les de la sèrie Millenium d'Stieg Larsson. De la mà del **CCCB**, s'ha convidat a l'autora coreana **Han Kang**, que ha parlat del seu nou llibre *La classe de grec*. La no ficció també ha estat representada amb la presència del britànic **Roger Griffin**, expert en feixisme, i l'holandès **Rob Riemenn**, amb el seu nou llibre *L'art d'esdevenir humà*. Quatre estudis.

La Setmana 2023 tanca amb un 15% més d'assistents en comparació amb l'edició anterior.

Ilya Pérdigo, president d'**Editors.cat** afirma "que hi ha una satisfacció absoluta amb el festival d'enguany i a falta de tancar les dades definitives s'ha incrementat la facturació en un 20% respecte l'any passat".

El 2024, La Setmana del Llibre en Català canviarà excepcionalment la seva ubicació degut a la celebració de la 37a Copa Amèrica a Barcelona, però amb la idea de retornar més endavant al Moll de la Fusta.

L'organització està treballant amb l'Ajuntament de Barcelona per celebrar la 42a edició al passeig Lluís Companys, del 20 al 29 de setembre de 2024.

“LA FAL·LÀCIA DE LA PURESA” PER MARTÍ GIRONELL

L'escriptor i periodista analitza la novel·la “Purs homes” (Més Llibres) de Mohamed Mbougar Sarr

“-Has vist el vídeo que fa dos dies que corre?”

Així arrenca Purs homes (Més Llibres) de Mohamed Mbougar Sarr amb traducció d'Oriol Valls, una novel·la valenta,

colpidora i necessària. Hi ha ben pocs escriptors que aconseguixin atrapar el lector des de la primera línia. El senegalès Mbougar Sarr té aquesta habilitat. La d'atrapar-te des del començament i no deixar-te anar fins al final. Apel·la a la curiositat- i als sentiments- d'aquells que volen saber, que tenen ganes que els expliquin una història que els commogui, que no els deixi indiferents. I ho assoleix!

A mi ja em va passar amb **La memòria més secreta dels homes**, que a més li va valer el **premi Goncourt** el 2021, i ara m'ha tornat a passar amb aquesta. A Purs homes hi trobareu una història escrita amb una prosa poètica molt potent. Amb unes imatges precioses i truculents al

mateix temps. És d'aquelles històries que no voldries mirar, però t'hi veus abocat per la força de les paraules i per com t'hi va portant.

Una novel·la que, a partir d'un episodi d'homofòbia, ens parla de dignitat, d'impotència, d'impostures, de màscares, d'hipocresia, d'integrisme i d'integritat, de religió i tradició, de pecats i delictes, de costums i d'inclinacions, dels rumors, de retrets, de vergonya, de la valentia i la covardia per fer front a realitats que envernissen actituds i enverinen relacions que conformen i condicionen una societat. I no només la senegalesa sinó totes les societats. També les occidentals. Perquè la nostra no se n'escapa d'auscultar-se davant del que planteja **Mbougar Sarr**.

No tan sols us atraparà la història i com està explicada sinó també els personatges. Començant pel mateix

narrador, un jove professor de literatura, Ndéné Gueye. De seguida empatitzem amb les seves ganes de saber i, de retruc, amb les seves decepcions, fatigues i tristeses un cop completa totes les respostes a la pregunta inicial sobre el vídeo de l'home desenterrat i els fets que provoquen. Però sense oblidar la mare i el pare de Gueye, la Rama i l'Àngela, el senyor Coly o la mare de l'Amadou. Tots ells i les seves opinions ens il·lustren per entendre com n'és de fàcil i de pervers caure en la fal·làcia de la puresa.

L'acabadora, la gran novel·la de Michela Murgia

L'escriptora sarda, va aconseguir brillar en el seu debut com a novel·lista on ofería una descripció sobre la Sardènia rural a mitjans dels anys 50.

L'any 2009, Michela Murgia debutava com a novel·lista amb "L'acabadora" (Proa / Salamandra) una novel·la que es publicaria en català dos anys més tard al segell Proa amb traducció de Mercè Ubach.

La novel·la ambientada a la Sardènia rural dels anys cinquanta va assolir un èxit de crítica i lectors. Ho feia amb una novel·la curta, però intensa. La protagonista de "L'acabadora" és Tzia Bonaria, vídua i sense fills, qui decideix demanar la Maria, la quarta filla d'una vídua pobre que no la pot mantenir, com a "filla d'ànima".

FILLUS D'ÀNIMA, MOLT MÉS ENLLÀ DE LA MATERNITAT

Michela Murgia aprofundeix sobre el concepte de "fillus d'ànima" que a la novel·la defineix com a "nens nascuts dues vegades, de la pobresa d'una dona i de l'esterilitat d'una altra".

L'acabadora és una novel·la que destaca per la seva senzillesa i per la seva qualitat literària. La novel·la abraça tretze anys de la vida de Maria Listru al costat de Tzia Bonaria, des de la seva adopció com a filla d'ànima fins a la seva primera joventut.

Michela Murgia oferiria a "L'acabadora", un retrat molt acurat de la Sardènia rural on el lector entrava de ple en el seu món a través dels personatges, el paisatge i també la gastronomia pròpia de cada moment i etapes de la vida com el naixement, el casament o la mort.

Murgia també ens descrivia una societat i unes tradicions antigues que s'han transmès de generació en generació a través de la Sardènia rural.

Una novel·la que narra i tracta de qüestions com la maternitat, el dret a morir, l'eutanàsia, les relacions extrafamiliars, el dol i el concepte de culpabilitat. També aprofundia sobre el sentiment de pertinença a un lloc i a una comunitat, que en aquest cas, ens trasllada a l'illa de Sardènia i més concretament en la població de Soreni.

"NO NAIXEM SOLS, COM TAMPOC PODEM MORIR SOLS"

La Tzia Bonaria és la modista del poble i es força respectada, però també té un altre ofici que és el de l'acabadora. Aquest ofici va existir i consistia a ajudar a morir a tots aquells que ja no volen patir més. La Maria no coneixerà fins passats uns anys aquest ofici i llavors li serà difícil comprendre les activitats de la seva mare adoptiva. A partir d'aquest moment veurem les visions de dos mons que lluitaran entre les tradicions ancestrals i la modernitat. Com assegura l'acabadora a la novel·la "no naixem sols com tampoc podem morir sols".

El fet que Tzia Bonaria sigui modista no és cap casualitat perquè en la mitologia grega existeixen les Moires que s'encarregaven de teixir el destí dels humans. Són considerades de les deesses del destí de la cada persona i són representades per tres germanes filadores anomenades Cloto, Làquesis i Àtropos que van trenant les vides humanes per després tallar-les.

Sobre les acabadores, no hi ha documentació escrita i la seva figura només pertany a la tradició oral. Una tradició que Michela Murgia recuperava a la seva primera novel·la i que ara forma part del seu llegat literari.

Michela Murgia moria als 51 anys el 10 d'agost, després de partir un càncer de ronyó terminal.

DANIEL ARBÓS

“LA CULTURA DE L'ÈXIT FA QUE NO S'ACCEPTI QUE ALGÚ NO VULGUI TRIOMFAR”

Fotografia de Sara Pellicer

L'escriptor i biòleg publica “Les males decisions” (Empúries), la tercera novel·la amb molta sàtira i humor sobre la societat actual i la cultura de l'èxit a través de la mirada d'un jove a punt de ser esclafat per un hipopòtam

A punt de morir esclafat per un hipopòtam, el protagonista de la novel·la fa un repàs de la seva vida i les decisions que l'han dut fins a aquesta situació fatídica. Amb vint-i-cinc anys i fill d'una de les famílies més riques de Barcelona, no s'ha sentit mai integrat al seu món. No té grans ambicions ni projectes. Per a ell, la vida normal ja és prou difícil per complicar-la amb experiències emocionants, però sense voler sembra el desastre per allà on passa: amb els pares, amb l'amor de la seva vida, a la Facultat de Biologia, a l'empresa o en les relacions interessades i hipòcrites amb altres famílies milionàries de Barcelona. Aquest és l'argument de la nova novel·la de Daniel Arbós. A “Les males decisions” (Empúries), Arbós reflexiona sobre la cultura de l'èxit i sobre les imposicions d'una societat sobre el que hem de ser i fer.

–“Deu top-models i una boja que parla sola”, “Amb l'aigua al coll” i ara la tercera novel·la “Les males decisions”. Com afronta aquesta nova novel·la? M'interessen molt temes com la pressió per l'èxit, la idea que ens venen que hem

de triomfar, hem de voler destacar, ser els primers. I també l'adoctrinament que hem de sortir de la zona de confort.

D'aquí va sortir la idea d'una novel·la on el protagonista fos un noi privilegiat, fill de casa bona, però sense cap mena d'ambició ni iniciativa ni cap ganes de sortir de la zona de confort.

–A les seves novel·les ofereix humor, però també molta sàtira i crítica.

Això és el que procuro, fer un retrat humorístic d'algun aspecte de la nostra societat que em sembla especialment absurd, xocant, irracional. A “Amb l'aigua al coll”, l'anterior novel·la, era el tema de les teràpies alternatives i les pseudociències. En aquest cas, el que deia, la pressió per l'èxit, per la hiperactivitat, per haver de triomfar.

–Els protagonistes de les seves novel·les solen ser antiherois. Per què?

Crec que un antiheroi és més real, més proper al lector i al comú dels mortals que un heroi. S'estableix una complicitat perquè tothom, més o menys, s'hi pot sentir identificat. Herois de debò n'hi ha hagut molt pocs al llarg de la història, però tots som antiherois en algun aspecte de les nostres vides.

–A “les males decisions” ens ofereix un relat en primera persona d'un home que està a punt de morir esclafat per un hipopòtam. Com va sorgir l'escena inicial quan el protagonista està a punt de ser aixafat per un hipopòtam?

Buscava una escena que fos impactant i

ahora transmetés el to hilarant de la novel·la. D'aquí se'm va ocórrer que res més cridaner que un noi a qui no agraden les emocions fortes, ni viatjar, ni l'aventura, estigués a punt de morir aixafat per un hipopòtam de 2.000 quilos i que el lector es preguntés com ha arribat a aquella situació.

–Els seus hipopòtams viuen a Colòmbia i provenen del zoològic privat del narcotraficant Pablo Escobar.

Sí, és una història força curiosa que molta gent desconeix. Pablo Escobar es va muntar una mena de reserva natural al mig de Colòmbia amb un munt d'animals, entre els quals 4 hipopòtams. Quan Escobar va morir, les autoritats van desmantellar el recinte i van repartir els animals per diversos zoològics del món excepte els hipopòtams, perquè pesen molt i són difícils de transportar. I aquests animals van seguir el precepte de creixeu i multipliqueu-vos i ara són unes quantes desenes que suposen un problema mediambiental greu.

–Segurament que la seva novel·la ens farà canviar la mirada envers als hipopòtams.

Sí, potser la novel·la serveix per salvar alguna vida, perquè ensenya que els hipopòtams són com els neonazis: agressius, territorials i amb poques ganes d'entesa. Millor no acostar-s'hi.

-A la novel·la recorda la imatge endulcorada dels hipopòtams gracies a un anunci d'uns bolquers.

Sí, en el nostre imaginari col·lectiu veiem els hipopòtams uns éssers adorables, i és tot el contrari.

-Els hipopòtams son una metàfora que que som i del que volem aparentar?

A la novel·la, els hipopòtams són reals, de carn i ossos. Si es busca la metàfora, es podria dir que són aquell incident, aquell fet que fa aturar-nos i reflexionar sobre com hem arribat on hem arribat.

- En la societat actual hi ha una imposició del que hem de ser i fer. Rebem molts imputs de forma continuada que ens volen mostrar com hem de ser o com ens hem de comportar. Les males decisions és una novel·la sobre les aparences i sobre el que volem mostrar?

És una novel·la satírica sobre aquesta idea que tots hem de ser una motivats que hem de voler fer moltes coses i hem de voler canviar el món. Que tots hem d'estar tallats pel mateix patró. Si vostè vol canviar el món, endavant, però no m'atabali, deixi'm ser com soc.

-Hem de demostrar contínuament que som els millors i que la vida ens va bé.. Les xarxes socials ha fet incrementar molt més aquestes sensacions.

Totalment. Abans havíem de ser productius a la feina, ara ho hem de ser les 24 hores del dia. Ens autoexplotem. Hem de ser hiperactius, fer moltes coses -mirar sèries, viatjar a mil llocs, anar a mil concerts-, si no fas tot això t'has de sentir malament perquè «estàs malgastant la vida».

-És crític amb la cultura de l'èxit on tothom ha de ser el millor i triomfar. Com a societat cap a on ens porta aquesta cultura de l'èxit?

Cap a la frustració. Perquè no tothom pot ser el primer, és evident. Ens fan creure que si vols pots, i aquesta és una idea terrible. És maquiavèl·lic, perquè en realitat el que transmeten és que si no ho aconseguim és culpa nostra, que no ho fem prou bé. La responsabilitat recau en nosaltres, quan hi ha molts factors que hi intervenen; la vida i la societat poden ser injustes i cruels

-Mai serem feliços si ens centrem en aconseguir aquests objectius. La cultura de l'èxit fa que no acceptem bé els fracassos.

Primer, la cultura de l'èxit fa que no s'accepti que algú no vulgui triomfar. Perquè no està ben vist anar fent. Viure en la mediocritat? És igual de respectable el que no vol fer res destacable a la vida, només vol anar tirant.

-Com podem lluitar contra aquesta cultura de l'èxit?

No ho sé. És una cosa que impregna molts aspectes de la vida. Els mitjans de comunicació no paren de mostrar-nos històries de superació. Les persones que renuncien, que tiren la tovallola, no surten mai a les notícies i mereixen el mateix respecte

-Per triomfar depèn de molts factors com els econòmics o l'atzar. Aspectes que no podem controlar. Aquests fets determinen també la nostra vida.

Exacte, no tothom té el talent, ni la sort ni parteix de la mateixa situació socioeconòmica. Per tant, triomfar o no no només depèn de nosaltres, com ens volen fer creure.

-No tothom pot o vol ser ser el primer i fa referència del cas d'un violinista que volia ser segon violi en una orquestra. Enfocats sempre a ser els primers..., però no tothom vol o està preparat.

És una història real, que vaig llegir a les cartes al director de El País. Una mare exposa el cas de la seva filla. Estudia violí al conservatori i és un prodigi, una fora de sèrie, però no vol ser primer violí ni solista, vol ser segon violí. Per tocar tranquil·lament, sense pressió ni protagonisme. Això és el que la fa feliç. Es troba que el conservatori, com el món, està pensat per generar primers violins. Segon violí no és el que algú que estudia al conservatori ha de voler ser. És una paradoxa, prefereixen tenir una orquestra simfònica amb segons violins frustrats perquè els han inculcat que havien de ser primers violins i se senten fracassats per no aconseguir-ho que no pas amb segons violins feliços perquè volien ser segons violins. És de bojos, perquè la meravella d'una simfonia només és possible gràcies, també, als segons violins. Hi ha d'haver segons violins! El món ha d'estar ple de persones que vulguin ser segons violins!

-Vol reivindicar a aquelles persones que no són perfectes i que les coses no surten sempre a la primera. Suposo que com a científic té en ment el lema d'assaig error.

És que ningú no és perfecte i no el més probable és que les coses no ens surtin a la primera.

-El protagonista de la novel·la assegura "Tinc la virtut de prendre sempre la decisió equivocada". El podem considerar un loser? Pren decisions equivocades, però són errors molt comuns, que molta gent comet. Moltes

persones consideren que han triat la carrera universitària errònia, i tots coneixem algú que s'ha embolicat amb qui no tocava. La qüestió és com afrontes els errors, com te'ls prens, i com se'ls pren el teu entorn.

-Malgrat viure en un entorn benestant el protagonista de la novel·la no si sent còmode. Pel protagonista, néixer en aquest entorn és com una maledicció.

Sí, perquè sent que no hi encaixa, que ha nascut en la família equivocada. No té l'ambició dels pares, de la germana i això el fa sentir culpable. Durant tota la novel·la arrossega un gran culpa perquè no és com se suposa que ha de ser i sent que és defectuós, que és una peça que 'està mal feta'

-Decideix estudiar Biologia al deixar-se endur per un amor platònic.

És una de les males decisions que pren, però hi ha moltíssima gent que si pogués, estudiaria una altra carrera.

-Entre la galeria de personatges trobem al Filo, podria ser considerat com la veu de la consciència del protagonista.

Sí, el Filo és un savi, que no ha tingut una vida fàcil, però que ha reflexionat molt sobre la vida i

que obre la ment del protagonista, el fa adonar de moltes coses, i l'ajuda a desfer-se d'aquesta culpa tan gran que arrossega.

-Aprofita la novel·la per llançar una sèrie de dards com que no suporta la frase de que hem de sortir de la zona de confort.

Els humans portem segles de progrés per viure millor, per viure, precisament, de manera més confortable, i ara uns il·luminats ens diuen que hem d'anar en direcció contrària. El que s'ha d'intentar és ampliar la zona de confort, fer-la enorme i mantenir-s'hi sempre dintre. Com es diu al llibre, l'Everest és ple de cadàvers de persones motivades que volien sortir de la zona de confort.

-Tampoc està gaire convençut amb la frase "si vols, pots". Una frase que ens pot fer sentir culpables.

Clar, és el que deia. És fals. No tot el que ens passa és responsabilitat nostra. Si no aconseguim tot el que ens proposem no ens hem de sentir culpables, perquè hi intervenen moltes coses.

-Quan parlem de motivació o d'esperit de superació ens recorda que a través dels personatges de la novel·la que "L'Everest és ple de cadàvers de persones motivades".

Fer coses no és millor que no fer-les. Al final, les persones que més mal han fet a la història de la humanitat era gent motivada per fer un món millor. Cal valorar la gent que no fa res, perquè potser no fa un món millor, però tampoc pitjor.

-Una de les frases recurrents a "Les males decisions" és "Hi ha una hora per néixer i una per morir, La resta es pot fer en qualsevol moment".

És una de les frases que trenquen els esquemes del protagonista. Ell té una ment molt quadrada, per l'educació estricta rebuda pel pare, i frases com aquestes que aprèn en un cine atrotinat de mala mort, li obren la ment.

-Ret un petit homenatge a Jordi Cussà amb una frase "Si només som allò que fem, què cony son quan escollim no fer res de res?".

És que és una frase brillant, com moltes del Cussà. A la societat actual, sembla que només som el que fem, el que produïm. I no, no és així no molt menys.

-Finalment, alguna mala decisió confessable?

L'últim gin-tònic o l'última cervesa. L'endemà sempre penso que ha estat una mala decisió

Mireia Vargas-Urpí guanya el Premi PEN Català de Traducció 2023

Per la seva traducció de L'home dels ulls compostos de Wu Ming-Yi

El PEN Català atorga a Mireia Vargas-Urpí el Premi PEN Català de Traducció 2023, dotat amb 4.000 euros, per la seva traducció de *L'home dels ulls compostos* de Wu Ming-Yi, publicat per l'Editorial Chronos.

El Premi PEN Català de Traducció es convoca des del 2016 amb l'objectiu de reconèixer les millors traduccions literàries publicades en català durant l'any anterior a la convocatòria, per tal de distingir i dignificar la feina dels i les professionals de la traducció com a creadors de ponts entre cultures.

Mireia Vargas-Urpí s'ha imposat a les altres finalistes; Josefina Caball, traductora de *El color porpra* d'Alice Walker (Ed. Proa), Susanna Fosch traductora de *La sang del cel* de Piotr Rawicz (Ed. Afers) i Corina Oproae amb *L'estiu que la mare va tenir als ulls verds* de Tatiana Țibuleac (Amsterdam Llibres).

Dolors Udina, directora del Premi, ha destacat la qualitat de les quatre obres finalistes que s'han decantat per la traducció de *L'home dels ulls compostos*. "Tot i no poder valorar l'obra original, escrita en xinès, el jurat destaca la gran qualitat de la traducció, que transporta magníficament al català l'imaginari de l'autor".

El jurat també ha estat format per Maria Llopis, Marisa Presas, Francesc Parcerisas i Yannick Garciaque han recordat "la qualitat amb què la traductora ha sabut reproduir en català els diversos estils i registres de la novel·la per acostar als lectors l'estranyesa d'un món real i fantàstic culturalment molt desconegut". El jurat també ha volgut destacar "l'estímul que aquesta obra pot representar per a escriptors, traductors i lectors en català, perquè, tot introduint elements molt diferents a aquells a què estem avesats, posa al nostre abast un exemple de la diversitat que és un dels objectius fundacionals del PEN"

L'home dels ulls compostos, publicat per l'editorial Chronos, és una novel·la on l'eco-ficció realista i els mites dels aborígens taiwanesos conflueixen en un llibre que ens parla de com l'empatia, els records i l'escriptura poden guarir les ferides de l'ànima.

Sobre l'obra, la traductora Mireia Vargas-Urpí ha assenyalat "el valor simbòlic que té que l'obra guanyadora sigui en xinès, ja que es tradueix molt poc d'aquesta llengua, i considera que aquest premi ha de servir per perdre la por a publicar i llegir obres sinòfones, ja que tot i la desconeixença i llunyania d'aquest món, amb una bona feina de traducció és possible apropar-s'hi, i aquesta obra ho demostra."

Mireia Vargas-Urpí és traductora i professora del Departament de Traducció i d'Interpretació i d'Estudis de l'Àsia Oriental de la Universitat Autònoma de Barcelona, doctora en Traducció i Estudis Interculturals per la mateixa universitat. En l'àmbit literari ha fet traduccions al català de Sanmao (_Rata:) i Li Ang (Males Herbes).

El divan de L'Illa amb Anna Manso

Confessions literàries

Anna Manso és guionista i escriptora de literatura infantil i juvenil catalana. Com a guionista ha participat en els guions de sèries de televisió i programes infantils.

Ha publicat una cinquantena de llibres infantils i juvenils, obtenint guardons com el premi Gran Angular, el premi Atrapallibres o el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians. També ha publicat la novel·la Un cor de neu (La Magrana).

Durant un temps va publicar la columna "La pitjor mare del món" al diari Ara i actualment escriu la columna "Visca la vida" al mateix diari.

Fotografia de Frank Diaz

1-Com i a on busca inspiració per escriure?

Cada vegada estic més convençuda que la inspiració té més de disposar-me a rebre allò que m'enamorarà fins al punt de voler-ne escriure alguna cosa que de cerca activa. S'assembla molt a l'amor fou, que d'altra banda és l'única manera que tinc de viure l'enamorament. Llegeixo, escolto, m'assabento, m'expliquen, recordo... I de sobte un llampec m'encén el cor i m'il·lumina el cervell. A partir d'aquí comença una altra etapa més racional i reflexiva. Però l'espurna ja ha saltat i no tinc més remei que rendir-me. I per què aquella idea i no una altra? En cada cas tinc una resposta però el nexa és la voluntat de commoure, de compartir i de sacsejar a partir de les meves paraules i la meva visió literària.

2-Quin seria el seu escenari ideal per escriure?

Menorca, se'ns dubte. Però puc anar-hi ben poc i sovint hi vaig per descansar i no per escriure. Però somio amb una casa a l'illa, amb el silenci i la llum, no només de l'estiu, també de l'hivern plujós. Mentrestant el barri de Gràcia de Barcelona, el meu poble, és un molt bon

escenari. Des de fa uns anys tinc un espai meu i només meu, tot un luxe per a la setena de sis germans i la mare de tres fills. Així que no em queixaré perquè té tot el que em cal: intimitat, silenci i un ordinador.

"vaig créixer sabent que els llibres, que la literatura i la cultura en general eren importantíssims per a la vida"

3-Quin és el primer llibre que recorda haver llegit?

Aquells quaderns amb els que ens ensenyaven a llegir: Mi mama me mima, mi papá fuma en pipa. I després totes les lectures de l'escola i els llibres que hi havia per casa. Vaig tenir la sort de néixer en una família lectora i durant molts anys vaig pensar que allò era normal, que a totes les cases hi havia una mà de llibres i que tothom era lector. Aviat vaig descobrir que no era així, però vaig créixer sabent que els llibres, que la literatura i la cultura en general eren importantíssims per a la vida.

4-Quin llibre li va fer lectora?

Molts, moltíssims. Recordo, llegir "Jim

Botón y Lucas el maquinista" de Michael Ende i gaudir-lo d'una manera tan sensorial que desitjava menjar-me les paraules com si fossin bombons. Però si miro enrere també recordo transportar-me a un món perfecte i feliç, allunyat d'una certa tristesa amb la que vaig viure moltes etapes de la infantesa i l'adolescència, quan obria les pàgines del Zoo d'en Pitus, o els contes d'Andersen il·lustrats per Arthur Rackham o els contes que em va regalar la meva mare de la gran Lola Anglada, i així un munt de títols...

5-En quin moment va decidir ser escriptora?

Tot comença llegint i dient-me que el millor que em podria passar a la vida és aconseguir ser capaç d'escriure llibres com els que llegia quan era petita i adolescent. Però era només un somni que tenia per impossible. Però els somnis quan te'ls dius, quan te'ls concedeixes, queden allà dins a l'espera que tot es conjuri per fer-los possibles. En el meu cas va anar lligat a la decisió de dedicar-me professionalment a l'ofici de guionista de televisió. En fer-ho van passar dues coses, la primera que em vaig veure capaç d'escriure i la segona que vaig conèixer a una de les persones que

més m'ha marcat a nivell professional: la Maite Carranza, que a partir de llavors es convertiria en un referent, a banda d'una molt bona amiga i companya de lluites associatives.

6-Completi la frase; la literatura és.....

Explicar una història amb paraules pròpies i personals.

7-Quin gènere no escriuria mai i per què?

Terror. Perquè soc una poruga oficial i gens acomplexada. El terror m'aterroritza. Tampoc m'interessa gaire la ciència ficció o la novel·la negra i en general els gèneres, però com que em conec i soc de mena curiosa, no deixaré per escrit que no penso escriure mai una novel·la com les que acabo d'esmentar.

8-Quin autor o autora admira i per què?

Moltíssims. I cada vegada que em demanen que ho redueixi a un nom m'agafa un atac d'ansietat. Com s'ho fan els altres autors per respondre? Al final som un conjunt de lectures. En el meu cas es barregen les lectures de novel·les per a públic adult, on m'interessin molt les històries de famílies com les de l'Anne Tyler, com les lectures que he esmentat de literatura infantil i juvenil. I enmig de totes hi ha al trilogia de Gerald Durrell sobre la seva família a Corfú que conté molts elements que després identifico en les meves històries: l'humor, l'estranyesa de la vida i la família.

“Llegeixo per pur plaer”

9- Què busca en una novel·la?

Llegeixo per pur plaer. I el plaer me'l dona una bona història explicada des d'un punt de vista personal, amb la capacitat de transmetre un tros de veritat. I una bona història, esclar, és indestriable d'uns bons personatges. No soc gens aficionada a llegir narrativa per pura evasió i busco el plaer d'aquella veu feta paraules. D'aquella veu personal. No m'agrada llegir un llibre amb un estil correcte però gens personal. Tot i que com a lectora soc força clàssica en el sentit que les propostes més experimentals em deixen freda.

10- En una novel·la el més important és...

Com a escriptora el més important d'una novel·la és saber què vols explicar (i aquí torno a insistir en l'indestriable de la història i els personatges) i com ho vols explicar. Fins que no tinc la resposta a aquestes dues preguntes no puc seure i escriure.

11-Quina és part més complicada en el procés de creació d'una novel·la?

Aquesta prèvia on cal prendre un munt de decisions que després influiran en l'escriptura. És un moment de gestació lent i delicat. La història bull dins el meu cap

durant setmanes, mesos i en alguns casos fins i tot anys i els personatges van apareixent i cobrant vida dins meu, a poc a poc, i tot l'univers que els envolta. És el moment de documentar-se, de triar, de dubtar si la història s'ho val o si és millor escollir-ne una altra. Fins que arriba un dia que ja no puc més i rebento i exploto de ganes d'escriure. Llavors i només llavors, quan l'escriptura és inevitable, sec i començo a teclejar. I després hi ha un segon moment força complicat. L'escriptura ja està avançada, però no prou i no soc ni a prop de l'entrada del túnel i a prop de la sortida. Em sento a les fosques i no sé si el que estic escrivint és un error total o si continuar és un encert. Són dies en els que mossego i tot em sembla feixuc i absurd. Però soc pràctica i he rumiat tant sobre la novel·la, n'he parlat tant amb la meua gent de confiança, que em refio del meu instint i sempre continuo. I aquí estic.

“De jove em vaig obsessionar amb El senyor dels anells”

12-Quin llibre ha rellegit varies vegades i per què?

De jove em vaig obsessionar amb El senyor dels anells. Tota la trilogia i també El Hobbit i El Silmarillion i tot. Però de la mateixa manera que no puc triar un llibre no puc triar una relectura perquè rellegeixo sovint. Orgull i prejudici de Jane Austen, per exemple. Dickens, ni que siguin fragments. Buscando a Caleb, d'Anne Tyler. I la Reina de la neu, d'Andersen. Soc una fetitxista i necessito tenir certs llibres a la vora, com aquests que acabo d'anomenar. Si els perdo de vista, si crec que els he extraviat, sento autèntic desassossec.

13-Quina novel·la li hagués agradat escriure?

Seria fantàstic haver pogut escriure Harry Potter, ara no tindria cap problema per trobar temps per escriure! Però en realitat n'hi ha moltes, moltíssimes novel·les que admiro, però sempre respondré el mateix: el llibre que duc dins el cap i que encara no he escrit. És allà on centro tota la meua energia. Les novel·les i contes d'altres autors són un esperó i un mestratge.

14-Quin personatge literari li hagués agradat crear i perquè?

Pippi Calcesllargues. Crec que no cal massa explicacions. Ho té tot: veritat, provocació, alegria i genialitat.

15-Alguna fórmula per atreure lectors?

Quan m'adreço al públic infantil i juvenil, un respecte total i una mirada de tu a tu. Com a adulta que soc, però mai des d'una superioritat moral. I en general, entregar-me a fons i donar-ho tot.

16- Quin novel·la no faltaria mai en la seva biblioteca?

És una pregunta trampa, impossible de respondre. Perquè sempre miro de llegir obra escrita originalment en català i obra traduïda, per tant ja no en puc triar només una. I no m'agrada reduir-ho a un sol títol així que no respondré.

17-Recorda alguna anècdota viscuda com a autora?

Moltíssimes. Els autors de literatura infantil i juvenil vivim experiències molt bèsties que ens fan sentir estimats a més no poder. Entrar a una escola i que els nanos del pati comencin a cridar el teu nom “Anna Manso, Anna Manso!” com si fos la Shakira, em fa petar de riure. Però aquest any he viscut una experiència molt bonica. Quan vaig a escoles de primària duc una caixa d'eines amb tot de petits objectes, alguns de sorprenents, per explicar el meu ofici. I aquest any a una aula hi havia un alumne deficient visual que va poder gaudir sense problemes de la sessió, perquè el vaig “fitxar” d'ajudant i li vaig anar passant tots els objectes perquè els pogués tocar. VA ser una trobada especial tant per ell com per a mi. També he de dir que la publicació d'Un cor de neu m'ha portat moments bonics i durs, quan lectors desconeguts m'han fet saber que el llibre els ha trasbalsat perquè ells també havien viscut una experiència d'abusos i m'han agraït l'escriptura del llibre. En alguns casos els missatges m'han arribat a fer plorar.

18- Ser escriptora és...

A Catalunya un esport de risc i massa vegades un exercici de masoquisme. A nivell íntim, el més gran dels plaers.

19-Un consell per a futurs escriptors?

Si no ho pots evitar, fes-ho. I llegeix, llegeix de tot, llegeix constantment. Després escriu. Escriu moltíssim. I oblida la tensió per escriure. Disposa't. I posa-t'hi.

20-Com li agradaria ser recordada?

No crec que sigui jo qui ho hagi de dir. La meua feina és escriure i provar de fer-ho el millor possible. A partir d'aquí, alea jacta est.

13è PREMI L'ILLA DELS LLIBRES

*"Les calces al sol" de
Regina Rodríguez Sirvent*

Email: info@illadelllibres.com

WWW.ILLADELSLLIBRES.COM